

ΕΙΚ.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἔδρος Πατησίων ἀριθ. 9.
συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐ-
εὐς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου,
ονομισμάτων, χρυσοῦ κ τ.λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γεωργίου Ὁρέ: ΠΕΤΡΑ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ, ἡθικώτατον μυθιστόρημα μετὰ
εἰκόνων, μετάφρασις Π. Ι. Φέρμπου, (συνέχ.) — *Fortuné du Boisgobey*:
ΤΟ ΓΗΡΑΣ ΤΟΥ Κου ΔΕΚΟΚ, μετάφρασις Χαρ. Καλαϊσάκη, (συνέχ.)
Ἰουλίου Κλαρτζ: ΤΟ ΣΙΓΑΡΟΝ, ἰσπανικὸν διήγημα. (συνέχεια).

ΠΡΟΣΕΛΕΞΕΝ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσῷ 15.
Ἐν Ρωσίᾳ ρούβλια 6.

ΟΥΙΑΚΗ ΚΟΛΛΙΝΣ

ΝΕΚΡΑ ΖΩΣΑ

Ἡ διέθυνσις τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων,
καὶ πολλῆς τῆς χαρᾶς ἀγγέλλει εἰς τοὺς πολυπληθεῖς
τῆς ἀναγνώστῃς, ὅτι ἀρχεται ἀπὸ τῆς 1ης προσε-
χῆς Ἰανουαρίου τῆς δημοσιεύσεως μυθιστορημάτων
χωρισμένου νὰ παραγάγῃ μερίστην καὶ ζωηροτά-
ντων παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ κοινῇ, τῆς

ΝΕΚΡΑ ΖΩΣΗΣ

Ἡ γνωστοῦ αὐτοῦ συγγραφέως τῆς ΔΕΥΚΟΦΟΡΟΥ,
ὁ δὲ Κόλλινς

Μετά τὴν καταπληκτικὴν ἐντύπωσιν, ἣν ἐνεποίησεν
εἰς τοὺς ἀναγνώστῃς τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορη-
μάτων ἡ Δευκοφόρος, περιττὸν εἶναι νὰ εἰπωμέν
περὶ τοῦ συγγραφέως. Σημειούμεθα μόνον, ὅτι τὸ
ἐν τούτῳ ἔργον πρὸ ὀλίγων μόλις ἔτιων ἐκδόθεν ἀνέ-
στα εἰς ἰδιαίτερον ὅλιον κύλον μυθιστορημάτων κα-
ταδεικνύον ἅπασι ἔτι τὰς σπανίας ἀρετὰς τοῦ συγγρα-
φέως, ὅστις μετὰ τὴν ἐκδοσὶν αὐτοῦ, οὐ μόνον κατα-
πληκτικὰ ποσὰ ἐκέρδισεν ἐξ αὐτοῦ, ἐνεκεν τῆς μοναδι-
κῆς διαδόσεώς του, πανταχοῦ ὅπου ἡ ἀγγλικὴ γλῶσσα
κλιεῖται, ἀλλὰ καὶ κατετάχθη εἰς τοὺς πρώτους τῆς
κατρίδος αὐτοῦ μυθιστοριογράφους. Ἰνὰ δώσωμεν ἀμυ-
ραν ἰδέαν τῆς καταπληκτικῆς διαδόσεως τῆς **Νεκρᾶς**
Ζώσης ἀρκεῖ νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ἐξεδίδοτο ταῦτο-
χρόνως ἐν δυοῖς περιοδικοῖς ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν δέκα
ἡμερησίαις τῆς Ἀμερικῆς, Αὐστραλίας καὶ Καναδᾶ,
ὅτι μετεφράσθη εἰς πάσας σχεδὸν τὰς Εὐρωπαϊκὰς
γλώσσας, ὅτι Ἰνδικὴ ἡμερησίαις τῆς Καλκούτης τὴν ἐδη-
μοσίευσεν εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν Ἰνδῶν ἐν ἐπιφωλλίδι,
καὶ ὅτι δεινὸς συνήθη μεταξὺ τῶν Ἀγγλων ἱατρῶν
αἰών, ὡς πρὸς τὸ περιεργώτατον φυσιολογικὸν φαινό-
μενον, ἐφ' οὗ ἐρείδεται ἡ ὅλη διήγησις καὶ δι' ὧν
ἐδόθη ὁ ἀληθέστατος τίτλος

ΝΕΚΡΑ ΖΩΣΑ

Ἄν τέλος ἡ Δευκοφόρος ἔτερε καὶ συνεχίσῃ,
ἡ **Νεκρὰ Ζῶσα** θὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ὕψλῳ δι-
δαγμα ὑπερῶνθρωπου ἀφιστάσεως, ἀνεπίκτου γενναίου-
τητος καὶ σπανίας εὐγενείας αἰσθημάτων. Παρὰ τοῖς
ἀναγνώστῃς ἡμῶν θὰ διεγερθῇ εἰς τὸν ὕπατον βαθμὸν
ἡ φρίκη, ὁ οἶκτος, ὁ ἔλεος, ὡς ἐν τοῖς Σαϊκσπηρείοις
δραμασι. Παρὰ τὰ ἱσχυρὰ ὅμως ταῦτα αἰσθημάτων, θὰ
λάβωσι καὶ ὥρα διδάγματα ὑψίστης, ἀρίστης καὶ
θείας τοῦ καθήκοντος ἐπιτελέσεως. Τοῦτο δ' ἰδίως ἡ
Διεύθυνσις τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων ἀεί-
ποτε ἐπέδιδωκε.

Τὸ ὥρατον τοῦτο ἔργον ἐφιλοτέχνησεν ἐν καλλίστῃ
ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ πρωτοτύπου μετάφρασις εἰδικῆς διὰ
τὰ Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα, ὁ γνωστός ἐν τῇ
φιλολογικῇ κόσμῳ κ. Ν. Ι. Σπανδωνῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

ΠΕΤΡΑ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ

[Συνέχεια.]

Ὁ ἀδελφός της ἀπέβλεψε πρὸς αὐτήν,
ἔπειτα δὲ μετὰ στόμφου εἶπε :

— Κυρία ἀδελφὴ μου, δύο λέξεις μό-
νον. Μὰς εἶπες ὅτι ἔρχεσαι ἀπὸ τὴν ἑπαυ-
λιν, πάει καλά ... Καὶ ἐγὼ μάλιστα σε
εἶδα ἀπὸ μακρὰν ... Ἀλλὰ δὲν μας εἶπες
ὅτι δὲν ἦσο καὶ μόνη σου !...

Ἡ Ἀντωνία ἠρυθρίασε καὶ ἤγειρεν ἀπο-
τόμως τὴν κεφαλὴν ...

— Ἐλα δά, Ῥοβέρτε, αὐτὰ δὲν εἶνε
ἀστείότηται, ἀνεφώνησεν ἡ θεία Ἰσαβέλ-
λα. Θέλεις καὶ καλὰ νὰ μας κάμης νὰ
πιστέωμεν ὅτι ἡ ἀδελφὴ σου γυρίζει
ἔς τοὺς δρόμους μὲ ἀντικείμενα τὰ ὅποια
σύ δὲν τα γνωρίζεις ;

— Καὶ ὅμως λέγει ἀλήθειαν, ὑπέλαθεν
ἡ Ἀντωνία. Τῷ ὄντι σήμερον συμπεριεπά-
τησα ὑπὲρ τὴν ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τινος
ἀγνώστου.

— Κανένας ζητιάνος θὰ ἦτο καὶ σε
παρηκολούθησεν ἕως εἰς τὸν πύργον.

— Ἄπαγε ! Τοῦναντίον μάλιστα.

— Καλέ, τί με λέγεις ; ... Κανένας λοι-
πὸν ἐκκτομυριούχος ; ἠρώτησεν ὁ μαρ-
κήσιος μειδιδῶν.

— Ἄν πιστεύσω εἰς τὰ θρυλούμενα
περὶ αὐτοῦ, δὲν εἶνε παράξενον νὰ γίνῃ
ἡμέραν τινὰ ...

— Ἐνόησα. Τώρα δὲν θὰ ἰδῇτε ὅτι
ἦτο ληστής, ὁ ὁποῖος θὰ ἐζήτησεν ἀπὸ
τὴν Ἀντωνίαν ...

— Τίποτε, τίποτε ... ἦτο ὁ υἱὸς τοῦ
κυρίου Καρβαγὰν αὐτὸς αὐτότατος.

Οἱ πάντες ἐσιώπησαν.

Οὐδέποτε ἀπὸ εἰκοσαετίας ἠκούσθη
προφερόμενον ἐν τῷ πύργῳ τὸ ὄνομα Καρ-
βαγὰν χωρὶς νὰ γίνῃ πρόδρομος νέας τι-
νὸς συμφορᾶς.

Ὁ μαρκήσιος ἔκλινε τὴν κεφαλὴν σύν-
νους καὶ κκτηνῆς καὶ ταπεινῇ τῇ φωνῇ
εἶπε :

— Εἶχον λησμονήσῃ ὅτι ὁ Καρβαγὰν
εἶχεν υἱόν ...

Καὶ ἀπέβλεψε τεταραγμένος πρὸς τὴν
Ἀντωνίαν καὶ τὸν Ῥοβέρτον, ὡς εἰ ἐφο-
βεῖτο μήπως τὸ μίσος τοῦ πατρὸς κλη-
ροδοτούμενον εἰς τὸν υἱὸν ἐνσκήψῃ καὶ
ἐπὶ τῶν τέκνων του.

— Ἀλλὰ πῶς συνέβη αὐτῇ ἡ συνάντη-
σις ; Ὁ νέος αὐτὸς σου ὠμίλησε ;

— Μάλιστα μ' ἐρώτησε νὰ του δείξω
τὸν δρόμον καὶ με ἠρώτησε μὲ πολλὴ σέβας.

— Τὸν συγχαίρω, ἐψιθύρισεν ὁ Ῥοβέρ-
τος, οὐ οἱ ὀφθαλμοὶ ἐξήστραψαν. Τὸν
συγχαίρω, διότι ἂν δὲν ἐφέρετο ὅπως
ἐφέρθη ...

— Ἐγὼ δὲν εἴξευρα τίς εἶνε καὶ οὐδὲ
κἂν ἐσυλλογιζόμην νὰ τον ἐρωτήσω ...

Ἐνας διαβάτης με ἠρώτησε νὰ του δείξω
τὸν δρόμον, καὶ ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ διευθυ-
νόμην πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος, τὸν εἶπα νὰ
με ἀκολουθήσῃ ... Συνεβαδίσαμεν καὶ οἱ
δύο μὲ τὸ στόμα κλειστόν, καὶ μόνον τὴν
στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐμέλλομεν νὰ
χωρισθῶμεν, μ' ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας
του, καὶ τότε με εἶπε τὸ ὄνομα του.

— Καὶ τί ἄνθρωπος εἶνε ; ἠρώτησεν ἡ
θεία Ἰσαβέλλα. Εἶνε ἄνθρωπος καθὼς πρέ-
πει ἢ εἶνε κανέναν ... Δὲν με πληροφορεῖς,
ἔχει τὰ μούτρα τοῦ πατὴρ του ;

— Φαίνεται νέος καλῆς ἀνατροφῆς καὶ
τὸ πρόσωπόν του δὲν εἶνε δυσάρεστον.
Ἀλλὰ, θείτσα μου, προσέθηκε μετ' εἰρω-
νείας ἡ Ἀντωνία, ἐὰν εἴσθε περίεργος νὰ
μάθετε λεπτομερείας περὶ τοῦ κληρονό-
μου τῆς οἰκογενείας Καρβαγὰν, ὁ κύριος
Μαλεζῶ δύναται νὰ σας πληροφορήσῃ
πληρέστατα ...

— Ἐγὼ, δεσποινίς ; ἐτραύλισεν ὁ συμ-
βολαιογράφος, φέρων τὰς ἰσχνὰς χεῖρας
του ἐπὶ τοῦ στήθους μετὰ χειρονομίας
δηλώσεως διαμαρτυρίας ...

— Ὁ δήμαρχος δὲν εἶνε πελάτης σας
ὅπως καὶ ἐγὼ ; εἶπε χαιρεκἀκῶς ὁ κύριος
Κλαϊρεφόν.

— Ὡ ! διαφέρει τὸ πρᾶγμα, κύριε
Μαρκήσιε, ἀνεφώνησεν ὁ Μαλεζῶ, οὐ οἱ
ὀφθαλμοὶ ἐσκαρδάμυσσον ὅπισθεν τῶν
χρυσιδέτων διόπτρων. Μὲ τὸν κύριον Καρ-
βαγὰν κάμνω ἐργασίας, κύριε μαρκήσιε,